

פרק קטו.

בתי הדואר.

פקודה בדבר סדור מחלקת בתי הדואר והטלגרף.

פרק קטו.
 פקודות
 מס' 20 לש' 1930
 מס' 16 לש' 1933
 מס' 30 לש' 1934

[? בלוגוסט, 1930]

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת בתי הדואר.

חלק א' — מבוא.

2. (1) בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן מלבד אם פירוש ענין הכתוב יחייב פרוש אחר: —

„עגלה“ כוללת כל חלק מרכבת שאפשר להשתמש בו להובלת שקי־דואר;

„פנים הארץ“ כשהמונח מכוון לאיזה דבר־דואר או לכל מסמך הבא לתארו, פירושו דבר דואר הנמסר לדואר למשלוח בפנים פלשתינה (א״י) והשלוח לאיזה מקום בפלשתינה (א״י), וכשמונח מכוון לדמי־דואר — פירושו דמי־הדואר המוטלים על דבר־הדואר;

„לפנים הארץ“ כשהמונח מכוון לספינה, כולל ספינות שפניהן מועדות לחוף או למקום בפלשתינה (א״י);

„דואר“ כולל כל אמצעי־הובלה שבו מובלים דברי־דואר, וכן אדם העסוק בהובלתם או במסירתם של דברי־דואר, וכל אניה שבית הדואר משתמש בה להובלתם של דברי דואר עפ״י חוזה או באופן אחר לגבי אותם דברים המובילים באניה;

„שק־דואר“ כולל שק, קופסא, חבילה או כל מעטפה אחרת שנוהגין לשים

בהם דברי־דואר בעת הובלתם ע"י בית־הדואר, בין שהשק כולל
דבר־דואר כאלה ובין שאינו כולל;

„מנהל” פירושו, ביחס לטלגרף שנוסד או מתנהל ע"י הממשלה, המנהל
הכללי של בתי הדואר, ובכל מקרה אחר פירושו אדם שהנהלת
הטלגרף מופקדת בידיו;

„רב חובל של אניה” כולל כל אדם שספינה עומדת לפקודתו או להשגחתו;

„פקיד בית־הדואר” כולל את המנהל הכללי של בתי הדואר וכל אדם
העסוק בכל עבודה מעבודות מחלקת בתי הדואר והטלגרף;

„לחוף לארץ” כשהמונח מכוון לספינות כולל ספינות היוצאות מאיזה חוף
או מקום בפלשתינה (א"י);

„בית־דואר” ו„משרד־טלגרף” כוללים כל בנין, חדר, מקום או כלי קבול
מכל מין שהוא שנקבעו ברשות המנהל הכללי של בתי הדואר
לקבלתם, שליחתם או למסירתם של כל דבר־דואר או טלגרמה או
לצורך הטפול בעסקי מחלקת הדואר והטלגרף; ו„משרד טלגרף”
כולל כל חדר או מקום המשמשים לחברת טלגרף לצורך קבלת
טלגרמות, שליחתן או מסירתן;

„תבת מכתבים של בית־דואר” כוללת תבת־עמוד, תבת־קיר או כל תבה
או כלי־קבול שהותקנו ברשות המנהל הכללי בבתי הדואר לצורך
קבלת דברי־דואר או איזה מהם, לשם מסירתם ברשות המנהל
הכללי של בתי הדואר, או על ידו;

„דמי דואר” פירושו המס המוטל בעד משלוח דברי־דואר;

„דבר־דואר” פירושו מכתב, גלויה, גלוית־שובה, עתון, דבר־דפוס, סמל
או דוגמא, או חבילה וכל דבר או חפץ שמותר להעבירו על ידי
הדואר, והוא כולל טלגרמה;

„המנהל הכללי של בתי הדואר” פירושו פקיד שנתמנה ע"י הנציב העליון
להיות ראש מחלקת בתי הדואר והטלגרף וכל פקיד המכהן באותה
שעה באותה משרה;

„צורך בית הדואר“ פירושו כל מטרה ממטרות פקודה זו לרבות כל צורך המתיחס או קשור למלוי התפקידים שהמנהל הכללי של בתי הדואר או פקיד מפקידיו קבל על עצמו למלאם באותה שעה;

„דרך“ כוללת כל דרך-מלך, רשות-הרבים או רשות היחיד, רחוב, רחבה, חצר (למעבר), גשר או מעבר וכל מקום פתוח בעיר וכל מסלת ברזל חשמלית (טרמוויי).

„סחורות מוכרחות“ יש להן אותו הפירוש שניתן להן בפקודת המכס;

„בול“ כולל כל פתק, טביעה, או סימן שהורשו מטעם המנהל הכללי של בתי הדואר או מטעם רשות דואר נכרית לצורך ציון העובדה שדמי הדואר שולמו;

„טלגרף“ פירושו קו, חוט, או מכשיר אחר המשמש לצורך חבור טלגרפי או טלפוני, יחד עם כל כסוי, צפוי, אבוב או צנור העוטפים אותם, לרבות אבוב אירי, כבל תתימי או כבל אחר וכל מכשיר המשמש למסירת אגרות או ידיעות אחרות באמצעות אותות (סיגנלים) בין בעזרת חוטים ובין שלא בעזרת חוטים;

„חברת טלגרף“ פירושה כל חברה או אדם המורשים עפ"י הוראות הפקודה הזאת לנהל עסק של משלוח טלגרמות בשביל הצבור;

„פקיד-טלגרף“ פירושו כל העובד במחלקת הדואר והטלגרף או אצל חברת טלגרף והמטפל בקבלתן, שליחתן ומסירתן של טלגרמות או העוסק בבנינם, החזקתם והקמתם של עמודי-טלגרף;

„עמוד-טלגרף“ כולל כן, עמוד, קורה, דוכן, סומכה או מכשיר אחר לשם הובלתו, אחיזתו או תמיכתו של טלגרף לרבות אילן המשמש למטרה דומה לזו;

„עבודות טלגרף“ כוללות כל מבדד חוטים (איזולטור) או עמוד טלגרף, וגם כל מכשיר, סוכה, תא, רהיט, מיסדר (Plant), משרד, בנין, מנגנון, מכונה, חפירה, עבודה, ענין או דבר מכל מין שהוא, הקשורים לטלגרף באופן מן האופנים;

„ספינה“ כוללת אורון.

(2) לצורך הפקודה הזאת —

(א) דבר־דואר או טלגרמה רואין אותם כאילו הם מצויים תוך כדי העברתם ע"י הדואר או הטלגרף, למן השעה שנמסרו לבית הדואר או למשרד־טלגרף ועד לשעת מסירתם לאיש שעל כתובתו הם שלוחים;

(ב) מסירת דבר־דואר מכל מין לידי נושא מכתבים או לידי אדם אחר המורשה לקבל דבר־דואר מאותו המין למשלוח בדואר, הרי היא מסירה לבית־דואר;

(ג) מסירת דבר־דואר או טלגרמה לאיזה משרד דואר או לביתו או למשרדו של איש שעל כתובתו נשלחו, בין שהמסירה היא לידי עצמו או לידי אדם אחר המורשה לקבל דבר־דואר מאותו המין למשלוח בדואר, הרי היא מסירה לבית־דואר;

(ג) מסירת דבר־דואר או טלגרמה לאיזה משרד דואר או לביתו או למשרדו של איש שעל כתובתו נשלחו, בין שהמסירה היא לידי עצמו או לידי אחר המורשה לכאורה לקבלם, עפ"י המנהג הרגיל של מסירת דבר־דואר או טלגרמה הערוכים עפ"י כתובתו של אדם כזה הנזכר לעיל, תחשב מסירה לידי האיש הנזכר לראשונה.

חלק ב. — דברי דואר.

3. יכול המנהל הכללי של בתי־הדואר לקבוע את שער התשלומים וסכומי התשלומים שיוטלו בעד שרותי הדואר ושרותים אחרים שיתנהלו על ידו ואת המסכות שבהן יוטלו השעורים והסכומים הנ"ל.

הסכות לקבוע מסים ותשלומים
מס' 30 לש' 1934
המנהל
103

4. (1) בהתחשב עם הוראות הפקודה הזאת יטיל המנהל הכללי של בתי הדואר דמי־דואר וסכומים אחרים על כל דברי דואר המובלים או נמסרים להובלה ע"י הדואר ברשות המנהל הכללי של בתי־הדואר.

דברי־דואר חייבים בתשלום

(2) מקום שלא שולמו דמי הדואר על מכתב או דבר־דואר לפניו הארץ מטילין את כפל דמי הדואר שהיו מגיעים בעד המכתב או דבר הדואר.

ומקום ששלמו דמי דואר שלא בסכום המלא, מטילין את כפל הסכום החסר, מלבד אם נקבע אחרת.

5. (1) לא שלם השולח למפרע דמי דואר או כל סכום אחר המוטל על איזה דבר דואר, או ששלם שלא בסכום המלא, מטילין את דמי הדואר או את הסכום או את ההפרש, כפי שיחייב הענין, על האיש שעל שמו נשלח דבר-הדואר (בפקודה זו יכונה בעל-הכתובת) בהמסר דבר הדואר לידיו; ואם סרב הלה לקבל את דבר-הדואר שנשלח לו, או אם מת בעל המכתב או שאי אפשר למצוא אותו, מטילין את הסכום הנ"ל על השולח.

(2) לא שלם השולח למפרע את דמי הדואר או סכום אחר המוטל על דבר-דואר או ששלם שלא בסכום המלא, ובעל הכתובת בקבלו את דבר-הדואר ובשלמו את דמי הדואר או סכום אחר, או בשלמו את ההפרש, כפי שיחייב הענין, רוצה לדחות את דבר הדואר שנשלח לו ולהכריח את השולח לשלם את השולח לשלם את דמי-הדואר או סכום אחר או את ההפרש, כפי שהענין יחייב, רשאי המנהל הכללי של בתי הדואר עפ"י בקשת בעל הכתובת, ואם לא נקבע אחרת, לחייב את השולח בדמי הדואר או בסכום אחר או בסכום ההפרש, כפי שיחייב הענין, ונוסף לזה גם בדמי הדואר בעד החזרת דבר-הדואר אליו, ובכל מקרה כזה חייב שולח דבר הדואר לשלם את דמי-הדואר או הסכום האחר המוטל על משלוח דבר-הדואר או את הסכום החסר, כפי שיחייב הענין, וגם את דמי-הדואר המוטלים בעד החזרת דבר-הדואר, ובשלם השולח את סכום דמי-הדואר ששולם ע"י בעל הכתובת יחזיר המנהל הכללי של בתי הדואר את דמי-הדואר לבעל הכתובת.

(3) שום דבר האמור בסעיף הזה לא יפטור את בעל המכתב מאחריותו לשלם את דמי-הדואר או את הסכום האחר המוטל על דבר-הדואר או כל הפרש, בהמסר דבר הדואר לידיו.

6. אם לפני מתן-התוקף לפקודה הזאת או לאחר כך נעשה סדור עם הנהלות בתי-הדואר של הממלכה המאוחדת או של כל חלק אחר מהדומיניונים של הוד מלכותו או עם הנהלות בתי-הדואר של כל מדינה נכרית להובלת דברי-דואר ע"י הדואר בין פלשתינה (א"י) ובין מקומות שמחוץ לפלשתינה (א"י) או בין מקומות שמחוץ לפלשתינה (א"י), אם דרך פלשתינה (א"י) ואם שלא בדרך פלשתינה (א"י), רשאי המנהל הכללי של בתי-הדואר לקבוע פעולות שיראה צורך בהן לכיצועו של אותו הסידור, ורשאי הוא להתקין תקנות בנוגע לתשלומים בעד מעבר דבר-הדואר בין יחידים ובין בכמות גדולה, בנוגע לדרגת

סמכותו של המנהל הכללי של בתי-הדואר להוציא לפועל סדורים עם הנהלות דואר אחרות מס' 30 לש' 1934